



Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Kristus ir augšāmcēlies, Alleluja!

Mani vismīļie Lielvārdes draudzes locekļi, dārgie draugi un mūsu avīzītes lasītāji! Esmu bezgala pateicīgs Dieva Žēlsirdībai, kas ļāva mums sagaidīt un svinēt šos visskaistākos un visnozīmīgākos Dieva Dēla Augšāmcelšanās svētkus. Tie ir mūsu kopīgie svētki, kurus kā jūsu draudzes gans es svinu kopā ar jums jau ceturto reizi, bet reāli tā ir piektā reize, kad svinu Trīs Lielās Dienas Lielvārdes draudzē, jo pirmo reizi man bija laime tās svinēt 2008. gadā kopā ar jūsu visu iemīļoto bijušo prāvestu Māri Zviedri. Tad mēs paspējām ar kori īsti īsā laikā iemācīties un nodziedāt Lieldienu Rīta slavas dziesmas — Laudes pirms svētku procesijas. Kādreiz tā bija obligātā prakse, ka šīs Laudes tika dziedātas Augšāmcelšanās svētdienas rīta liturģijā pēc procesijas visā Latvijas Baznīcā. Tagad, iespējams, esam vienīgā draudze, kas šo skaisto Lieldienu rīta psalmu dziedājumu praktizē kopā ar kori un draudzi.

Kristus ir uzvarējis šajā naktī cilvēces mūžseno ienaidnieku — Nāvi un savā godībā augšāmcēlies tai brīnišķīgajai mūžīgajai dzīvei, ko Ādamam un Ievai bija nolaupījis Ļaunais gars zemes paradīzē. Cilvēcei ir ne tikai iemesls, bet arī liels pienākums pateikties Pestītājam par šīm atgūtajām Dieva bērnu tiesībām un privilēģiju būt laimīgiem kopā ar sava Radītāju un Tēvu debesu mājokļos. Šie mūsu atpestīšanas vissvarīgākie notikumi tiek svinēti kā viena “Liela Diena”, kas sākas Lielajā Ceturtdienā ar Kunga Pēdējo vakariņu Misi, kura nenoslēdzās ar krusta zīmi un svētību. Ticīgie adorēja Vissvētāko Sakramentu līdz pusnaktij pie Vissv. Sakramenta pārņemšanas altāra, pateikdamies par Jēzus iedibināto Euharistijas sakramentu, kuru Viņš — Visaugstais Priesteris, pirmo reizi svinēja ar saviem apustuļiem Pēdējo vakariņu laikā un mums atstāja kā sava Upura piemiņu, lai mēs to atkārtotu un neaizmirstu, ko Viņš izdarīja mūsu pestīšanas labā Lielajā Piektdienā Golgātā uz krusta. Tāpēc kristieši stingri gavē, sēro un pulcējas uz Jēzus bērēm Lielajā Piektdienā, ņemdami dalību Kristus Krusta ceļā un Kunga Ciešanu dievkalpojumā, klausoties Kristus Ciešanu aprakstu, pagodinot svēto Krustu un pieņemot Vissvētāko Sakramentu no iepriekšējā vakarā konsekrētās Maizes, jo šajā dienā netiek svinēts neviens sakraments, nedz Euharistija, nedz Grēksūdze. Šis dievkalpojums arī nesākās ar krusta zīmi, jo tas ir turpinājums Lielās Ceturtdienas dievkalpojumam, kurš noslēdzas jau Trešajā Lielajā Dienā — Lieldienu Vigīlijā svētajā naktī, kurā ticīgie ar prieku svin Kristus Uzvaru, Viņa Pashu, atjaunodami savus Kristības solījumus, ko ievada plaša Dieva Vārda Liturģija ar astoņiem lasījumiem un atbildes psalmiem. Tieši Vigīlijas dievkalpojums ir Trešās Lielās Dienas galvenais jeb Lieldienu kulminācijas dievkalpojums, kas sākas ar uguns svētīšanas un dievnama apgaismošanas ritiem, tā saucamo “*Lucernarium*”, svinīgi sagatavojot lieldienu sveci — pashālu, kas simbolizē Kristus klātbūtni mūsu vidū



Lieldienu laikā. Kopš pirmā gadsimta kristieši svinēja šo Kunga Pashu tikai svētajā naktī, tieši tā, kā to svin arvien Austrumu Baznīca, kas šogad svin šos svētkus kopā ar Rietumu Baznīcu. Vigīlijas Mise noslēdzas ar svinīgu svētību, pēc kuras tradicionāli tiek pasvētīti ticīgo atnestie lieldienu ēdieni par piemiņu senajai Euharistijas formai, kas bija vienota ar kristīgo maltīti — agapi.

Mūsu draudzē mēs mācāmies izprast šo Triju Lielo Dienu svarīgo nozīmi Baznīcas dzīvē, tāpēc cenšamies ievērot arī šo dienu dievkalpojumu oriģinālos laikus, svinēdami Vigīlijas dievkalpojumu tieši pusnaktī kopā ar pareizticīgajiem brāļiem un māsām, kurus sirsnīgi sveicu šajos gaišajos Pashas svētkos. Cik nu liela ir mūsu draudzes locekļu izpratne un atsaucība aktīvi piedalīties šajās Trijās Lielajās Dienās, kuras svinam kā vienu vienīgo Lielo Dienu? Kā izskatās, lielākais vairums lielvārdiešu ignorē Baznīcas un Kristus pavēli piedalīties šajās dienās dievkalpojumos, kas ir obligāti svinamās vislielāko svētku dienas. Sevišķi tiek ignorēti Lielās Ceturtdienas dievkalpojums, ko, laikam, ticīgie uzskata par neobligāti svinamo. Bet vai ar to netiek pielaista līdžība ar Jūdasa nodevību, ko viņš izdarīja tieši tajā vakarā? Ja mēs neklausām Kristus pavēlei: “*Dariet to manai piemiņai!*”, tad mēs nododam Viņa mācību un Upuri, ja nesvinam tā piemiņu.

Iepriecinājums ir par lielāku ticīgo skaitu Lielās Piektdienas dievkalpojumā. Tomēr liela draudzes daļa tā arī nevienu reizi nepiedalījās Lielā Gavēņa Krusta ceļā, neiedziļinoties Pestītāja ciešanu un nāves noslēpumā.

Gribētu novēlēt visiem mūsu draudzes locekļiem šajos Lieldienu svētkos lielu mīlestību un paklausību Augšāmcelšanās godības Kungam, lai mēs vienmēr ar lielu prieku steigotos pateikties Jēzum par Viņa bezgalīgo mīlestību, kas mūs atpestīja no mūžīgās nāves, atverot debesu svētlaiques horizontus. Sevišķi sveicu visus slimos, vecos, vientuļos un nelaimīgos, lai Kristus jūs iepriecina un palīdz pārvarēt visas dzīves grūtības. Sveicu visu draudzi un pateicos par jums lūgšanās katru dienu, ka varu būt šeit un kalpot jums, mani mīļie. Esmu no sirds pateicīgs visiem draudzes aktīvistiem, kuri nesavtīgi kalpo šajā draudzē ar savu fizisko darbu un materiālo ieguldījumu. Sirsnīgs paldies mūsu koristiem, ērgelniecēm, diriģentei, ministrantiem, kuri ziedo savu papildus laiku kalpošanā, lai dievkalpojumi būtu skaisti un svinīgi. Bet pāri visam esmu pateicīgs visiem, kuri par mani lūdzas un atbalsta ikdienā. Ar Dieva palīdzību un jūsu ziedojumiem esam paspējuši apbetonēt pusi dievnama pamatu, kas reāli ir kā pilnīgi jauni baznīcas pamati 50 cm biezumā. Darāmā vēl ļoti daudz, bet līdzekļi iet uz beigām. Paļausimies uz Dieva Apredzību un palīdzēsim pabeigt iesāktos remontdarbus, lai dievnama 25 gadu jubileja varētu notikt kaut daļēji atjaunotajā baznīcā!

Mīlestībā un pateicībā par visu: pr. Andris Solims

Svētki mūsu dievnāmā

Šogad gavēņa laikā iekrita divi lieli Baznīcas svētki – sv. Jāzepa vārda svētki un Kunga pasludināšana 25. martā. Abas svētku dienas bija piepildītas ar lūgšanām un skanīgiem dziedājumiem. Kā vienmēr lielos svētkos priesteris Andris bija parūpējies par solistiem mūsu korī, kas izcili sadzied ar mūsu pašu priesteri. Draudze gavilē līdzī.

Mūsu baznīcā 20. martā svinīgi un skaisti nosvinējām Sv. Jāzepa svētkus. No draudzes Jāzejiem klātesošs bija tikai viens – Jāzeps Romanovskis. Skanīgie daudz balsīgie dziedājumu ilgi palika atmiņā, neviens nepalika vienaldzīgs. Paldies priesterim Andrim par šādu skaistu sv. Misi.

Sv. Jāzeps kā ģimenes galva bija Jaunavas Marijas un Bērna Jēzus sargātājs. Dievs bija izvēlējis Jāzepu par Jēzus un Marijas aizbildni un apgādnieku zemes dzīves laikā. Sv. Jāzeps uzticēto veica ar vislielāko rūpību un paklausību Kunga eņģelim. Mums pienākas godāt Jāzepu tūlīt pēc Marijas, dāvājot viņa pateicību un cieņu. Arī Dievs Tēvs augstu novērtēja sv. Jāzepa taisnīgumu, šķīstību, gudrību, drosmi un paklausību, atbildību, audzinot Jēzu, tādēļ “Viņš to iecēla par sava nama kungu un sava īpašuma valdnieku.”

Abās svētku dienās bija arī citas svinības. Reizē ar Jāzepa svētkiem svinējām ērģelnieces Evijas 40 gadu jubileju. No tiem 20 veltīti kalpošanai Dievam un Baznīcai. Jau trešo gadu viņa spēlē ērģeles un dzied Lielvārdē. Lielu organizatorisku darbu viņa paveica Tēzē tikšanās laikā gada nogalē. Pēc dabas strādīga, atklāta, atbildīga un smaidīga. Neatsakās ne no viena darba, ko viņai lūdz izdarīt.

Paldies, Evija, par Tavu klātesamību mūsu draudzē!

Otrajos svētkos bija laulības pārim jau labākajos gados. Līvija un Jonas bija no Jumpravas, viņi izteica gandarījumu, ka beidzot ir laulāti vīrs un sieva Dieva priekšā. Prieks par abiem skaistajiem svētkiem!

L. Apsīte

Lūgšim, lai ļaunums neatkārtojas

Izlasot V. Kalves rakstu par tēva Jezupa Grišāna redzēto un pārdzīvoto 1940. gadā Rēzeknē, nevaru nerakstīt un neizteikt līdzjūtību visiem mocekļu pēctečiem. Pēc tēva Jezupa stāstītā tikai tagad uzzinu par boļševiku sadistu darbiem. Esmu dzimusi Rēzeknē. Acīmredzot apzināti mans tētuku pārcēlās uz laukiem. Un ne bez iemesla dažu labu nakti pavadīja rudzu laukā. Jau tajā laikā daudzi Latgales gaišie prāti pulcējās Rēzeknē. Boļševikiem, ienākot Latvijā, bija mērķis iznīcināt vadošos gudros cilvēkus. Īpaši viņi vērsās pret garīdzniecību un ticīgajiem. Par viņu šausmu darbiem skaļi neviens nerunāja, arī bērniem neko nestāstīja. Kad atkāpās vācu armija, 1944. gadā bēgļu bija pilni ceļi. Arī mūsu ģimene bija tajā burzmā. Neviens negribēja piedzīvot 1940. gada šausmas vai ceļot uz Sibīriju. Visi cerēja nokļūt ārzemēs. Pa ceļam līdz Liepājai daudzi aizgāja bojā no krievu lidmašīnu

uzlidojumiem un bumbām. Daudzi ar visu kuģi nogrima jūras dzelmē. Bēgļi, kas nenonāca galamērķī, griezās atpakaļ un palika, Kurzemē, Vidzemē, Zemgalē. Savās mājās Latgalē neatgriezās. Tā Latgales ļaudis esam izkaisīti pa visu Latviju. Esam mazākumā starp luterticīgajiem. Un nonākam pie fakta, ka mazākajam baznīcā, mazāk mācām bērņus ticībā. Kļūstam mazākas draudzes. Bet prāvests Andris priecājas, ka draudzē ir tik daudz latgaliešu, kas runā savā dzimtajā latgaļu izloksnē. Lūgšim Dievu, lai nežēlīgā vēsture ar mums nekad neatkārtojas.

Ludmila Apsīte

Krusta ceļā

Šaustīts, zaimots, pazemots, ar krusta grūto nastu,
Liek Dieva Dēlam Jēzum uz Golgātu to nest(u).
Pret kalnu kājas slīd, viņš trīskārt pie zemes krīt,
Pasaules grēku nasta no krusta nenoslīd.

Ļaunums kalna galā Dieva Dēlu gaida.
Tam rokās naglas, āmuri un šķēps.
Sit tas krustā Kristus naglas rokās, kājās,
Dur ar šķēpu cauri svēto Jēzus Sirdi.

No visām cirstām brūcēm asins straumēm līst,
Ciešanās un sāpēs sists, krustā Jēzus mirst.
„Viss piepildīts”, čuksts klusi Jēzus lūpas,
„Tēvs, Tavās rokās atdodu savu garu.”

Raud zeme, debesis, raud Māte Dzemdētāja,
Raud Kristus ticīgie visā pasaulē.
Ak, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!
Kristus Asinis, bez kurām nav piedošanas,
atpestījiet mūs!

Lielā diena

Trešajā dienā - Lielā diena,
Patiesi, patiesi vislielākā diena!
Dzīvs Kristus no mirušiem
augšāmcēlās,
Alleluja, alleluja, alleluja!



Dievs, Tēvs, kas esi debēsīs, svētīts Tavs vārds!
Alleluja, alleluja, alleluja!
Dieva Dēls, pasaules Pestītājs,
Alleluja, alleluja, alleluja!
Dievs, Svētais Gars, Iepriecinātājs,
Alleluja, alleluja, alleluja!

Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,
Alleluja, alleluja, alleluja!
Patiesi, patiesi Kristus ir augšāmcēlies,
Alleluja!

Mēs vēstīsim par Tavu nāvi, Kungs,
Un liecināsim par Tavu augšāmcēlšanos
Līdz pat Tavai atnākšanai!

*Kristus Augšāmcēlšanās svētkos Lielvārdes draudzi
sirsnīgi sveic: Valērija Kalve*